

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עא.

עין משפט
נר מצוה

ב א ב ג ד ה ז ח ט י
 יא יב יג יד יו יז יח יט
 כ כא כב כג כד כה כז כח כט
 לו לז לח לט
 מא מב מג מד מע מעא מעב
 מעג מעד מעה מעו מעפ
 מעק מעל מעמ מענ מעס מעט
 מעי מעז מעכ מעל מענ מעס מעט
 מעי מעז מעכ מעל מענ מעס מעט

תורה אור השלם

1. וְשָׁב מִצָּרָף וּמִטָּהָר
2. וְיָאמַר עוֹד אֶזְכְּרֶינִי
3. אֶל מִשְׁחַת בֶּהָר הָאֵל
4. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵי
5. אֲבֹתֵינוּ אֶלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
6. וְיָדָעֵם
7. שֶׁלֹּא יָצָא שְׂמִי
8. מִיְּהוּדָה לְדָר
9. שְׂמִיתוּ ג טו

גליון הש"ס

גם היכלא בדינו. עין
 מרעט פ"ד מנהג ט'
 דתמונת:

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד' קשים וכו'
 ומדקדקין כהם. י"ב והכ
 משמע כסמים סוף דף נ"א
 לחין עושין מורה שכולו
 ג' וכן שם א"ר ידקדקו פ'
 ויבארו ליד פסול וע"ש
 פט"ז אכל המו' משהו
 על גירסתו וע"ש:

תוס' ר"י הזקן

מטהר. פי' ריש לעתיד
 לבא שלא יבדילים
 הקב"ה מאחר שנדבקו
 בהם משפחות ישראל.
 והר"ף פי' בפרקין דלעיל
 בנושא ט' שפחה כו'
 טרפון. משפחה שנטמעה
 נטמעה ט' נטמעה עמחם
 מפני עושרם אין הקב"ה
 מבידילם לעתיד לבא
 מאחר שנדבקו בהם
 משפחות הרבה. עיפה.
 היא מרובעת מספק
 ומים ומלח ומרוסן כך
 כל הארצות משפחתם
 מעורבת כנגד משפחת
 בכל שכל המשפחות
 הפסולות עלו מבבל
 (עיסה) שחרז הפסול
 לארץ ישראל. נעיסה.
 להחזיק משפחות ארץ
 ישראל מיוחדות ולברוק
 אחר משפחות בבל כל
 הבא לישא מישה אשה.
 למקום סבתו. לפסול
 משפחות אנשי זרוע
 שיהרגום. היכלא. שבעה
 ביחילו של מקום אנו
 יודעים אותה משפחה.
 שנטמעה. מחמת שלא
 נרע פסולה. נטמעה. ואין
 להפרישו מספק מי נטמע
 ומי לא נטמע. אלא
 יניחום מספק והם כשרים
 ומטהריא
 דכ"י יהודה ס"ל דאמר
 דמדורים שחרז לעתיד
 לבא. בית הציופה.
 שנטמעה מחמת שלא
 נרע פסולה. נטמעה.

יותר משאר עובדי כוכבים כדי שיתספו עליהם גרים ולא יהירא
 דהא ט' אמר ציננות (דף טו). עובד כוכבים הצא להגגיר אומרים לו
 מה ראית שבאת להתגגיר מדע ישראל דוויס לחופים ואמרי' התס
 משום דיפרוש הוא דלאמר נר קשין גרים ישראל כספת אלמא
 דצטר ג' שנגגירו קשים הם וכו'ר

דצברה ג' פישש לפי שהגגיר בקילין
 צננות ג' ומדקדקין בהם קשים הם
 לישראל כספת דמתוך כן הקצ"ה
 מוכיר עונותיהם של ישראל כשחין
 עושין רצונו וכו"ג מצינו גבי הכרפית
 (מ"א טו) שאמרה מה לי ולך איש
 ומטהר כסף מאי מגישי מנחה בצדקה א"ר
 יצחק צדקה עשה הקב"ה עם ישראל
 שמשפחה שנטמעה נטמעה; גופא אמר
 רב יהודה אמר שמואל כל ארצות עישה
 לארץ ישראל וארץ ישראל עישה לבבל;
 בימי רבי לקשו לעשות ככל עישה לארץ
 ישראל אמר להן קוצים אתם משימים לי
 בין עיני רצונכם יטפל עמכם ר' חנינא בר
 חמא נטפל עמכם ר' חנינא בר חמא אמר להם כך מקובלני מר' ישמאל
 בר' יוסי שאמר משום אביו כל ארצות עישה לארץ ישראל וארץ ישראל
 עישה לבבל בימי רבי ט' פנחם בקשו לעשות ככל עישה לארץ ישראל אמר
 להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש מלוני בעריסה ורצונו
 כי עייל אמר להם ט' אין שחיטה לעוף מן התורה אדיתבי וקמעיני בה אמר
 להו כל ארצות עישה לארץ ישראל וארץ ישראל עישה לבבל נמלוהו בעריסה
 ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו וברקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר
 יוחנן ט' היכלא בדינו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו ט' בה
 סבר לה כו' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטמעה נטמעה אמר אביי אף
 אנו נמי תנינא ט' משפחת בית הצרפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן ציון
 בזרוע ט' עוד אחרת היתה וקירבה בן ציון בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא
 ולטהר לרחק ולקרב כגון אלו דידיעין אבל משפחה שנטמעה נטמעה תנא
 עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם
 ולתלמידיהו פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן
 בר יצחק מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא ט' הריני נזיר
 אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ואלא יגלה משפחות אמר רב בר
 חנה אמר ר' יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיהו
 פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק ימסתברא
 כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב ז' שמי לעולם לעלם כתיב ט' רבא
 סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה
 שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה הלא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני
 ביו"ד ה"ו ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות
 היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים
 שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים
 תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לרוכן והטיתי אזני
 אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רב יהודה
 אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע
 ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו
 וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו
 מוטלת על הבריות ונוחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל
 משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומדת עד שיוודע לך כמה נפסלה
 שאר ארצות בחזקת פסול הן עומדות עד שיוודע לך כמה נכשרה ארץ
 ישראל מוחזק לפסול פסול מוחזק לכשר כשר הא גופא קשיא אמרת
 מוחזק לפסול פסול הא סתמא כשר והדר ט' תני מוחזק לכשר כשר הא
 סתמא פסול אמר רב הונא בר תחליפא משמיה ט' דרב לא קשיא

בין עיני רצונכם יטפל עמכם ר' חנינא בר
 חמא נטפל עמכם ר' חנינא בר חמא אמר להם כך מקובלני מר' ישמאל
 בר' יוסי שאמר משום אביו כל ארצות עישה לארץ ישראל וארץ ישראל
 עישה לבבל בימי רבי ט' פנחם בקשו לעשות ככל עישה לארץ ישראל אמר
 להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש מלוני בעריסה ורצונו
 כי עייל אמר להם ט' אין שחיטה לעוף מן התורה אדיתבי וקמעיני בה אמר
 להו כל ארצות עישה לארץ ישראל וארץ ישראל עישה לבבל נמלוהו בעריסה
 ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו וברקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר
 יוחנן ט' היכלא בדינו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו ט' בה
 סבר לה כו' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטמעה נטמעה אמר אביי אף
 אנו נמי תנינא ט' משפחת בית הצרפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן ציון
 בזרוע ט' עוד אחרת היתה וקירבה בן ציון בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא
 ולטהר לרחק ולקרב כגון אלו דידיעין אבל משפחה שנטמעה נטמעה תנא
 עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם
 ולתלמידיהו פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן
 בר יצחק מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא ט' הריני נזיר
 אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ואלא יגלה משפחות אמר רב בר
 חנה אמר ר' יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיהו
 פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק ימסתברא
 כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב ז' שמי לעולם לעלם כתיב ט' רבא
 סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה
 שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה הלא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני
 ביו"ד ה"ו ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות
 היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים
 שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים
 תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לרוכן והטיתי אזני
 אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רב יהודה
 אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע
 ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו
 וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו
 מוטלת על הבריות ונוחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל
 משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומדת עד שיוודע לך כמה נפסלה
 שאר ארצות בחזקת פסול הן עומדות עד שיוודע לך כמה נכשרה ארץ
 ישראל מוחזק לפסול פסול מוחזק לכשר כשר הא גופא קשיא אמרת
 מוחזק לפסול פסול הא סתמא כשר והדר ט' תני מוחזק לכשר כשר הא
 סתמא פסול אמר רב הונא בר תחליפא משמיה ט' דרב לא קשיא

במקדש לאחר עבודת ליצור של תמיד של שחר: מנזיעים אסו ננעימת אחיהם הכהנים.
 אסו שלם היו בקילין זו ומצרכין בשם בן ארבע אותיות כשהיו מושפין את קולס צנעימה היו אלו מנהירים להצליע את
 השם בן י"ב ולא היה נשמע לרבים מקול נעימות חזיניהם. ננעימת ציננס קול שקורין טרו"ף: אחר אחי אמי. שהיה כהן ור'
 טרפון היה כהן צמוקפתא דכתובות (פ"ה) מעשה צ"י טרפון שקדש שלש מאות נשים בשני צורות כדי להאכילם תרומה: לזון. לצרך
 צרכת כהנים: ואינו מעמיד על מדווי. לנטור איבה שמה ישתמש בו להנקס: עד שיוודע לך. במשפחה שאתה צל לידבק זה כמה
 נפסלה: עד שיוודע לך כמה נכשרה. כריך אתה לצדק אחר המשפחה כמו שאמרה משמניו (לקמן דף טו.) ארבע אמהות שכן משנה:

מטהר הצננים. מיחסס: כסף מטהר ממורים. המטומעים
 ישראל מחמת ממונם והוא גורם להם שיהיה שלטמיו ללא ארץ
 הקצ"ה מנזילם מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל וציפה דקרה
 ושצ מלךף ומטהר כסף. אותם שנטמעו מחמת עשרם וציפה דקרה
 והיו לה' מגישי מנחה בצדקה לרקמו
 של הקצ"ה היא שאינו מנדילם אלא
 הואיל שנטמעו נטמעו. ורבי יהושע
 בן לוי סבירא ליה האי מטהר לאו
 מנדיל פסוליהו קאמר אלא מטהרם
 ומכשירם כולם: עיפה. כעיסה שהיא
 מעורבת. וצנס ר' משה מרומא"ט
 שמעתי עיסה כפסולת ענבים שנסחט
 משקה שלהם: נקשו לעשות ככל
 עיפה. להחזיק משפחות ארץ ישראל
 מיוחסות ולצדוק אחר משפחות ככל
 כל הבלים לישא משם אשה: קו"ים
 אהם משימים בין עיני. משום
 דרבי ממשפחת ככל היה מבני בניו
 של הלל ט' עולה וקיצל נשיאותו של
 בני צתיראם ט' יעפל לנס רבי חנינא.
 להשיבם דבר: טלוני צעריסה
 וכולו. שלא יכשפסו אחר דכרו
 והא כריך לגלות משפחות והוא
 היה זקן ולא היה יכול לרוץ: אמר
 להם אין שחיטה לעוף. דבר שהוא
 תימה להם ולא גלה להם טעמו
 כדי ט' שיהו טרודים בצנורא הראשונה
 ולא יחזרו אחר טעם השנייה עד
 שיפטר מהם. וטעם האין שחיטה
 לעוף מן התורה צמחית חולין (דף
 ט): יליף מושפך את דמיו צמחית
 צמחית: ישצו וצדקו. במשפחות
 אי"ל לצרכן את דכרו: כיון שנגיעו
 לפסול משפחות אנשי זרוע
 שיהרגום שיפשו: היכלא. שבעה
 ציהילו של מקום: צידוה הוא.
 נגלות פסול משפחות ארץ ישראל:
 תנינא. דכל משפחה שנטמעה
 נטמעה לאין להפרישה ולהרחיקה
 ולברר ספק מטומעיהם מי נטמע
 מי לא נטמע אלא יניחוה וסס ספק
 והם כשרים לעמיד ללא: ציט
 אלריפה. טס המשפחה: בן ציון.
 ארם תשוב וארץ זרוע: ריחקה.
 הכרוי שהן פסולין: אליהו נבא.
 לעמיד ללא דכתיב (מלאכי ג.) והשיב
 לצ צבות על צנים זה מבני בניו של
 זה: ד' דיודעין. שכל מחזיקים אותם
 בפסולים שנתקצו בזרוע: אכל
 משפחה שנטמעה. מחמת שלא נודע
 פסולה נטמעה: עוד אחרם. משפחה
 אחרת היתה ללא אותה שקרבה בן
 ציון: טס בן ארבע אופיות. קריאתו
 ק' וכתביבתו ופירושו חכמים מוסרין אותו
 כו': לעלם. להעלים: כסוי זה
 שמי וכסוי זה זכרי. מדלל כתיב
 שמי וכזרי משמע שלמדו שני שמות
 ואמר לו זה שמי מיוחד וזה השני
 אכי נוכי: טס בן שתיים עשרה וכן
 ארבעים ושתיים לא פירשו לנו:
 משרבו הפריצין. המשחמשין בו:
 לננועים שצננהוהו. לצרך זו העם
 אסו שלם היו בקילין זו ומצרכין בשם בן ארבע אותיות כשהיו מושפין את קולס צנעימה היו אלו מנהירים להצליע את
 השם בן י"ב ולא היה נשמע לרבים מקול נעימות חזיניהם. ננעימת ציננס קול שקורין טרו"ף: אחר אחי אמי. שהיה כהן ור'
 טרפון היה כהן צמוקפתא דכתובות (פ"ה) מעשה צ"י טרפון שקדש שלש מאות נשים בשני צורות כדי להאכילם תרומה: לזון. לצרך
 צרכת כהנים: ואינו מעמיד על מדווי. לנטור איבה שמה ישתמש בו להנקס: עד שיוודע לך. במשפחה שאתה צל לידבק זה כמה
 נפסלה: עד שיוודע לך כמה נכשרה. כריך אתה לצדק אחר המשפחה כמו שאמרה משמניו (לקמן דף טו.) ארבע אמהות שכן משנה:

"מטהר שבטים שבטו של לוי מטהר תחילה
 שנת" וישיב מצרף ומטהר כסף וטיהר את
 בני לוי וייקק אותם כזהב וככסף והיו לה'
 מגישי מנחה בצדקה אמר רבי יהושע בן
 לוי כסף ט' מטהר ממזרים שנאמר וישב מצרף
 ומטהר כסף מאי מגישי מנחה בצדקה א"ר
 יצחק צדקה עשה הקב"ה עם ישראל
 שמשפחה שנטמעה נטמעה; גופא אמר
 רב יהודה אמר שמואל כל ארצות עישה
 לארץ ישראל וארץ ישראל עישה לבבל;
 בימי רבי לקשו לעשות ככל עישה לארץ
 ישראל אמר להן קוצים אתם משימים לי
 בין עיני רצונכם יטפל עמכם ר' חנינא בר
 חמא נטפל עמכם ר' חנינא בר חמא אמר להם כך מקובלני מר' ישמאל
 בר' יוסי שאמר משום אביו כל ארצות עישה לארץ ישראל וארץ ישראל
 עישה לבבל בימי רבי ט' פנחם בקשו לעשות ככל עישה לארץ ישראל אמר
 להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש מלוני בעריסה ורצונו
 כי עייל אמר להם ט' אין שחיטה לעוף מן התורה אדיתבי וקמעיני בה אמר
 להו כל ארצות עישה לארץ ישראל וארץ ישראל עישה לבבל נמלוהו בעריסה
 ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו וברקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר
 יוחנן ט' היכלא בדינו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו ט' בה
 סבר לה כו' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטמעה נטמעה אמר אביי אף
 אנו נמי תנינא ט' משפחת בית הצרפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן ציון
 בזרוע ט' עוד אחרת היתה וקירבה בן ציון בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא
 ולטהר לרחק ולקרב כגון אלו דידיעין אבל משפחה שנטמעה נטמעה תנא
 עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם
 ולתלמידיהו פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן
 בר יצחק מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא ט' הריני נזיר
 אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ואלא יגלה משפחות אמר רב בר
 חנה אמר ר' יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיהו
 פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק ימסתברא
 כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב ז' שמי לעולם לעלם כתיב ט' רבא
 סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה
 שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה הלא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני
 ביו"ד ה"ו ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות
 היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים
 שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים
 תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לרוכן והטיתי אזני
 אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רב יהודה
 אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע
 ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו
 וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו
 מוטלת על הבריות ונוחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל
 משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומדת עד שיוודע לך כמה נפסלה
 שאר ארצות בחזקת פסול הן עומדות עד שיוודע לך כמה נכשרה ארץ
 ישראל מוחזק לפסול פסול מוחזק לכשר כשר הא גופא קשיא אמרת
 מוחזק לפסול פסול הא סתמא כשר והדר ט' תני מוחזק לכשר כשר הא
 סתמא פסול אמר רב הונא בר תחליפא משמיה ט' דרב לא קשיא

מטהר הצננים. מיחסס: כסף מטהר ממורים. המטומעים
 ישראל מחמת ממונם והוא גורם להם שיהיה שלטמיו ללא ארץ
 הקצ"ה מנזילם מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל וציפה דקרה
 ושצ מלךף ומטהר כסף. אותם שנטמעו מחמת עשרם וציפה דקרה
 והיו לה' מגישי מנחה בצדקה לרקמו
 של הקצ"ה היא שאינו מנדילם אלא
 הואיל שנטמעו נטמעו. ורבי יהושע
 בן לוי סבירא ליה האי מטהר לאו
 מנדיל פסוליהו קאמר אלא מטהרם
 ומכשירם כולם: עיפה. כעיסה שהיא
 מעורבת. וצנס ר' משה מרומא"ט
 שמעתי עיסה כפסולת ענבים שנסחט
 משקה שלהם: נקשו לעשות ככל
 עיפה. להחזיק משפחות ארץ ישראל
 מיוחסות ולצדוק אחר משפחות ככל
 כל הבלים לישא משם אשה: קו"ים
 אהם משימים בין עיני. משום
 דרבי ממשפחת ככל היה מבני בניו
 של הלל ט' עולה וקיצל נשיאותו של
 בני צתיראם ט' יעפל לנס רבי חנינא.
 להשיבם דבר: טלוני צעריסה
 וכולו. שלא יכשפסו אחר דכרו
 והא כריך לגלות משפחות והוא
 היה זקן ולא היה יכול לרוץ: אמר
 להם אין שחיטה לעוף. דבר שהוא
 תימה להם ולא גלה להם טעמו
 כדי ט' שיהו טרודים בצנורא הראשונה
 ולא יחזרו אחר טעם השנייה עד
 שיפטר מהם. וטעם האין שחיטה
 לעוף מן התורה צמחית חולין (דף
 ט): יליף מושפך את דמיו צמחית
 צמחית: ישצו וצדקו. במשפחות
 אי"ל לצרכן את דכרו: כיון שנגיעו
 לפסול משפחות אנשי זרוע
 שיהרגום שיפשו: היכלא. שבעה
 ציהילו של מקום: צידוה הוא.
 נגלות פסול משפחות ארץ ישראל:
 תנינא. דכל משפחה שנטמעה
 נטמעה לאין להפרישה ולהרחיקה
 ולברר ספק מטומעיהם מי נטמע
 מי לא נטמע אלא יניחוה וסס ספק
 והם כשרים לעמיד ללא: ציט
 אלריפה. טס המשפחה: בן ציון.
 ארם תשוב וארץ זרוע: ריחקה.
 הכרוי שהן פסולין: אליהו נבא.
 לעמיד ללא דכתיב (מלאכי ג.) והשיב
 לצ צבות על צנים זה מבני בניו של
 זה: ד' דיודעין. שכל מחזיקים אותם
 בפסולים שנתקצו בזרוע: אכל
 משפחה שנטמעה. מחמת שלא נודע
 פסולה נטמעה: עוד אחרם. משפחה
 אחרת היתה ללא אותה שקרבה בן
 ציון: טס בן ארבע אופיות. קריאתו
 ק' וכתביבתו ופירושו חכמים מוסרין אותו
 כו': לעלם. להעלים: כסוי זה
 שמי וכסוי זה זכרי. מדלל כתיב
 שמי וכזרי משמע שלמדו שני שמות
 ואמר לו זה שמי מיוחד וזה השני
 אכי נוכי: טס בן שתיים עשרה וכן
 ארבעים ושתיים לא פירשו לנו:
 משרבו הפריצין. המשחמשין בו:
 לננועים שצננהוהו. לצרך זו העם
 אסו שלם היו בקילין זו ומצרכין בשם בן ארבע אותיות כשהיו מושפין את קולס צנעימה היו אלו מנהירים להצליע את
 השם בן י"ב ולא היה נשמע לרבים מקול נעימות חזיניהם. ננעימת ציננס קול שקורין טרו"ף: אחר אחי אמי. שהיה כהן ור'
 טרפון היה כהן צמוקפתא דכתובות (פ"ה) מעשה צ"י טרפון שקדש שלש מאות נשים בשני צורות כדי להאכילם תרומה: לזון. לצרך
 צרכת כהנים: ואינו מעמיד על מדווי. לנטור איבה שמה ישתמש בו להנקס: עד שיוודע לך. במשפחה שאתה צל לידבק זה כמה
 נפסלה: עד שיוודע לך כמה נכשרה. כריך אתה לצדק אחר המשפחה כמו שאמרה משמניו (לקמן דף טו.) ארבע אמהות שכן משנה:

(א) וכתב רב אלפס סוף
 פי' האומר לעיל גבי טרפון
 ממוזין לטהר כול ממוז
 שנשא שפחה וכו' והיו
 דארי' בן לוי כסף מטהר
 ממוזין שנאמר וכו' ופי'
 הנדפס טס בשם רש"י
 כסף מטהר דממוז יקח
 שפחה וילך ממנה בן
 ושפתריה וכן פי' הר"ן
 כטובה אמונתם של הרב
 אלפס ופי' אכל וכו'
 ע"ש; ט' סנהדרין נ"ח,
 (א) [בכמי: רבי יצחק בן
 פנחס. וציון יעקב שגל
 הע"י גורם רבי פנחס
 בן יצחק; ד' טיר ופי'
 חולין ז' ע"א; ט) [בכמי:
 כהן; ו' עריות פ"ח מ"ו,
 (ט) טס איתא וריחקה
 בני ציון; ט) טיר שם,
 ט) טס איתא וקירבה בן
 ציון; ו' [תוספתא דמיר
 פ"א ע"א; ט) פסחים
 ג' ט) [בכמי: אמרת];
 (ט) [בכמי: רבא, וכ"ל;
 (ספה"ד, ש"ע]; ט) [ציון
 שכת טו ע"א]; ט) [פסחים
 טו ע"א]; ט) [בדפוס:
 שיון]; ט) [ויקרא ט'
 ג]; ט) [ציל דידיעין. ועין
 רש"י; ט) [בדפוס: ופי':
 ככתבתה, ולפינו ע"פ
 הש"ל. ועין מהרש"א
 ורש"י; ט) [בגמ' דין
 פסחים עב: איתא להדיא
 שאכל רבי טרפון צננמו
 תרומה וע"ש צבורות נא;
 דר"ט שגל צבורות כתר
 ויבט על אלו תמלך בתקון
 כלי כשרת; ט) [בדפוס:
 א"ר; ופי' דלמתי]; ט)
 (דפוס: שנתמיהו];
 (א) [מקל עד סוף"ד לתא
 בדפוס: ויבט ע"פ הש"ל;
 ע"ש; ט) [ויבט: דלי'
 דנטמא]; ט) [אם נטמא];

לעזי רש"י

מרומא"ט (מרומי"א).
 מרומא (בית אשלה).
 טרו"ף [טרופי"א]. נעימה.

מוסף רש"י

אין שחיטה לעוף מן
 התורה. אלא מנדילם
 סופרים (חולין כ'). ואפ"ה
 מורה שגבל פה מהלכה
 למשה מסיי ארן לו. אלא
 מבני מוסרין, ואין נבלת
 עוף קרייה נבלה אלא
 אם בן משה מלאה לו
 הגרה נמכה שלא על
 ידי קומנס, אכל מורה
 או עיקר קומנס כשר
 זו (טו כו). למדרשיה
 בפירקא. קרייה דיו"ר
 הי' דארבע אופיות דכשה
 וטעימה התלויים בו
 (פסחים א'). לעלם כתיב.
 חכר ר"י. לשון העלמה
 (שם). לומר העלמיהו שלא
 יקרא ככתבו (שמות טו.)
 כתיב זה שמי וכתיב
 זה זכרי. כתיב זה שמי
 לעלם, העלמה וכתיב זה
 זכרי למשמע קרייה ולא
 העלמה, לשון אחר ציון
 דכתב זה שמי פישק דיה
 זכרי היצק קרא אלא
 צנמו (שם). לא ששאני
 נכתב אני נקרא. שני
 שמות למדד, טס הכימה
 והקרייה (שם).